

GERUISLOOS de grens over

In de rubriek **UITfietsen** gaat Scala op zoek naar mooie en verrassende fietsroutes in binnen- en buitenland. Vandaag: peddelen door een verlaten Midden-Limburg.

door **Michiel Goertzen**

En opeens zijn de wit met groene bordjes veranderd in wit met blauwe bordjes. Zomaar, zonder enige waarschuwing. De ene kilometer volg ik het cijfer 91 in het groen, de volgende in het blauw. Ik moet de grens gepasseerd zijn zonder dat ik het door heb. Nederland is België geworden. Hier zijn de berm niet slecht, maar de wegkanten gevaarlijk. Het zijn de details die opvallen. Geen welkomstbord, geen ander asfalt en geen antieke grenspaal. Niks. Nederland sluit in deze contreien naadloos aan op België. Al schijnt aan de westkant van de grens vandaag de

foto's **FMM**

zon. Maar dat kan toeval zijn. Belgisch Limburg of Nederlands Limburg, het is verdomd rustig aan beide kanten van de grens. De ANWB heeft de juiste weggetjes uitgekozen voor de Molenroute. Een tocht van 30 kilometer langs zes molens, vier met wieken, twee met schoepen. De eerste staat in startplaats Stramproy, korenmolen Sint Jan aan de rand van het dorp uit 1803. Vanaf het Kerkplein doemen de wieken vrijwel direct op als je naar knooppunt 91 fietst. De route voert door het grensoverschrijdend landschap Kempen-Broek, aan de noordostrand van het Kempens Plateau. Het is een afwisselend gebied met bos,

heide, moerassen en landbouwgronden. Op weg naar het volgende knooppunt (17) veranderen de bordjes van kleur. Wat niet wijzigt zijn de kleine weggetjes en de omgeving. Smalle autoluwe verbindingen tussen boerderijen en dorpen. Zo nu en dan grazen er paarden, maar vaker zie je aspergestekers die in uitgestrekte velden het witte goud uit de grond halen. De Molenroute kruist in België de Groenteroute met de geweldige naam Toeren Langs Boeren. Een informatiebord langs de weg legt daarom precies uit hoe asperges verbouwd worden. En -nog veel belangrijker- hoe ze het lekkerst klaarmaakt. Wie meer interesse heeft in mo-

lens, kan beter in Molenbeersel in de remmen knijpen. Daar zijn de Keijers- en de Zorgvlietmolen te bewonderen. Verderop aan de Abbeek ten noorden van Bree is de Voorste Luysmolen te zien. Deze zogenaamde onderslagwatermolen is iedere tweede en vierde zondag van de maand geopend voor publiek. Vlakbij de Voorste Luysmolen stond ooit ook de Achterste Luysmolen. Die molen -uit 1602- is in 1926 afgebroken. De overgebleven Voorste Luysmolen is ouder. Het gebouw wordt al genoemd in stukken uit 1515. Terug in Nederland ligt er nog een watermolen aan de route, de Broekmolen die in 1738 is gebouwd. Verderop in Stramproy is korenmolen de Nij-

verheid niet te missen. Vandaag valt niet alleen het gebouw zelf op, maar ook de bouwvakker die zonder een spoortje van hoogtevrees in de wieken hangt. De molen uit 1903 wordt grondig gerenoveerd, zo meldt een bord bij de ingang. Fietsers met een voorliefde voor molens, komen gegarandeerd aan hun trekken tijdens de tocht. Maar ook fietsers die minder met wieken hebben, zullen zich vermaken. Het landschap is de moeite waard en de route is met smaak uitgezet. Verwacht geen hoogteverschil (het is tenslotte Midden-Limburg) of een spectaculair parcours, maar peddel 30 kilometer door een oase van rust en geniet. Reageren? m.goertzen@mgl.nl